

mig at anføre, bjerge de indstrandede Sommer, eller de Beboere af Westmannhavn, som senere om Sommeren førte Sommeret til det Sted, hvor det skulde sælges, og i den Anledning har Udvalget yttret, at man maatte se hen til gammel Praxis, og da er det vitterligt for Enhver, at den bliver anset for Bjerger og faaer Bjergeløn, som har bragt Brag paa Land, hvorsomhelst det er fæst enten paa beqvem Plads eller under Forbjergene, naar det blot bjergeres saa godt, som det efter Omstændighederne er muligt. Udvalget har herpaa støttet den Betragtning, at Beboerne paa Waagø maatte betragtes som de egentlige Bjergere, og altsaa tilkomme Bjergerløn, men har imidlertid i ethvert Tilfælde formeent, at, hvorledes man end betragter Sagen, staaer den Betaling, som er ydet Waagøes Beboere for deres Arbejde ved Bjergningen, i det største Misforhold til den Flid og Anstrengelse, de have hadt, og den Fare, de have været udsatte for, medens Beboerne af Westmannhavn have erholdt en rigelig Løn for deres Arbejde.

Videre skal jeg ikke indlade mig paa Sagens Realitet, men med disse Ord tillade mig at bede det ærede Thing om, at Sagen maa nyde Fremme. Jeg skal kun bemærke, at det i Andragendet omhandlede Tilfælde meget ofte kan indtræffe, og at det derfor gjælder om at have en fast Regel at holde sig til. Jeg skulde ogsaa haabe og inderligt ønske, at man vilde udtale sig om, hvorvidt det Udvalg, som af Lagthinget har været nedsat, for at behandle denne Sag, er gaaet frem paa en Maade, som kan karakteriseres som ikke lovmedholdelig.

Indenrigsministeren: Dersom det ikke havde været upassende at begjære Ordet for den ærede Forslagsstiller, saa vilde jeg have

gjort det, for at yttre, at jeg vil anbefale Sagens Fremme, idet jeg i det Hele ikke engang vilde ansee det fornødent for Lagthinget at gaae til Rigsdagen om denne Sag, da jeg nemlig vilde have anset en Henvisning fra Lagthinget til Indenrigsministeriet som en tilstrækkelig Opfordring til en videre Undersøgelse. Naar den ærede Forslagsstiller imidlertid i Anledning af Sagens Fremme er gaaet ind paa en temmelig udførlig Fremstilling af det hele Forhold, saa maa jeg bede det ærede Thing, at opsætte sin Dom om Sagen, indtil jeg ved dens næste Behandling nærmere skal udtale mig derom. Jeg troer ikke, at Thinget i dette Øieblik, ved at holde sig til hans Fremstilling, vil faae det rette Billede af Sagens tidligere Behandling; jeg skal søge at meddele det et saadant ved den næste Behandling.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, blev det sat under Afstemning, om Sagen skulde nyde Fremme, hvilket eenstemmigt vedtoges med 79 Stemmer.

Formanden: Jeg skal da, i Henhold til Forretningsordenens § 26, gjøre det Forslag, at denne Sag behandles ganske paa samme Maade, som i forrige Sæsson en lignende Sag, der angik et Andragende fra Bornholm, der ønskedes henviist til Indenrigsministeren, blev behandlet, nemlig, at der nedsattes et Udvalg af 3 Medlemmer, for at gjøre Forslag til Thingets Beslutning, og at Sagen dernæst undergives 2 Behandlinger her i Thinget. Jeg veed ikke, om Nogen ønsker at gjøre nogen Bemærkning desangaaende?

Indenrigsministeren: Jeg skal tillade mig at henstille til det høitagtede Things Overveelse, om det, da jeg er aldeles enig i Sagens Henvisning til Ministeriet, dog ikke maatte være hensigtsmæssigt at lade 1ste Behandling gaae forud.